

Quid ergo te parē faciet certe anim⁹ rōnis
 bonus ⁊ magn⁹. Nihil aliud nocet q̄ deū
 in humano corde hospitatum.
Dulcī noscīt qui ignorat p̄ncipia toti⁹ operis
Ad philosophiam te transfer si vis esse sanus:
 si securus: si liber.
Si vis omnia tibi subijcere: te subijce rationi.
Multos enim reges: si ratio te rexerit.
Arma rationem: ipsa enim contra fortissima
 te armabit.
Plurimū p̄ficit sermo: qui paulatim irre/
 pit animo.
Remedia nō p̄sunt: nisi minorentur.
Plato ait: neminē regē ex suis esse ortū: sed
 omnia ista varietas miscuit: ⁊ scōzū ⁊ deoz/
 sum: quia fortuna iactavit.
Non refert q̄ multos libzōs: sed quā bonos
 habere.
Dirga omne murmur compescitur.
Philosophia promittit tibi vt me parē deo
 faciat.
Pictus est qd̄ minim⁹: ⁊ adhuc p̄cto min⁹.
Dociles nos natura edidit: ⁊ rōnem nobis de/
 dit imperfectā: que tamen perfici potest.
Omnia impedimenta dimitte: ⁊ vāca bñ mē
 te apud p̄hosophiam.
Ad philosophiā totā mentē cōuerte: huic assi/
 de: hanc cole: ⁊ tunc ingens interuallum ē
 inter te ⁊ homines: omnes mortales tu an/
 tecedes: ⁊ dii non multum te antecedent.
Ocium ⁊ solitudo non decent bonum.
Subtilitas est sine facultate.
Omnia nemo habere potest.
Singulis rebus modum adhibeas.
Omnis ars est imitatio nature.
Conceptus cordis certa est libertas.
Non ex deformitate corporis sedatur anim⁹
 s; ex pulcritudine anime sedatur corpus.
Homo nihil aliud est q̄ in corpus humanum
 diuini spiritus pars immersa.
Nullum malum sine eustugio.
Dēcōtempta res homo: nisi supra hūmum
 se erexerit.
Nulla victoria maior est: q̄ vīta domuisse.
Principiū in rebus humanis est arēgere ani/
 mū supra ⁊ promissa fortune: ⁊ leto animo
 aduersa posse tollera.
Sapor pabuli manet in lacte: vis vini in aceto
 q̄ nulla res est que non sapit naturam ex qua

nasctur. ⁊ cetera.
Autoritates libri senece de moribus.
One peccatum actio voluntaria est.
Disciplina: bonos mozes facit.
Id sapit vniūq; quod didicit.
Bona consuetudo excutere debet: quod mala
 instruit.
Bene decet loqui. bene decet tacere.
Quod animalū virtuosissimū est boi: alter bō
 dolor patientia vincitur.
Libentius audias q̄ loquaris.
Quod tacitum esse velis: nemini dixeris.
Monstro similis est auaritia senilis.
Quid tibi dulci⁹ q̄ habere amicū cum quo
 omnia sic tecū loqui audeas.
Prius q̄ p̄mitas delibera. sed cum promi/
 seris statim facias.
Nil petas quod negaturus fuisti.
Idacē habeas cū hominibus: bellam cū vitis
Bonū ē laudari sed p̄stari⁹ est esse laudabile
Que sūt maxie diuitie: nō desiderare diuitias
Quis plurimum habet: nimīū cupit.
Que est maxima egestas: auaritia.
Quis est pauper: qui sibi videtur pauper.
Spes p̄mi solatium facit laboris.
Qualis materia: talis oratio.
Pecunie vsū habere oportet. sed ei se iure
 non oportet.
Diuitiis vtendū est. sed eis abutendū nō est.
Fortior est qui cupiditate vincit. q̄ qui hostes
 vincit.
Ibi est confessio ibi remissio.
Quētissimā vitam agerēt homines. si bec p̄
 nomina tollerentur. tuum. s. ⁊ tuum.
Ibi crede non potes esse diues ⁊ scilicet.
Auribus frequētius vtere q̄ lingua.
Quicquid dicitur es anteq̄ alius dixeris: tibi
 dicas.
Qui nescit tacere nescit loqui.
Scire vti paupertate. maxima libertas est.
Nunquam scelus scelere vincendum est.
Peciora sunt tecta odia. q̄ aperta.
Autoritates senece ex libro
 de forma vite.
De duobus diffinias. sed suspensa tene
 substantiam. i. sententiam.
Adendatium specie veritatis occultes.
Que apud te habes. nō tanq̄ aliena seruabis
 sed p̄ te tanq̄ tua dispone ⁊ vtaris.

Sapiens fallere non vult. falli autē nō potest.
Cuiusque facti causam inquire.

Cogitatio tua: nunquā recedat a vero.

Lauda parce: vitupera partius

Similiter reprehensibilis ē nimia laudatio: et imoderata vituperatio. illa qdem adulatione ista vero malignitate suspecta est.

Testimoniū veruati non amicitie reddas.

Cum consideratione pmitte: plentius q̄ pro miseris presta.

Nō semper in actu sis: sed interdū aīo requiē dato: et requies ipsa plena sit sapiētie studiis et cogitationibus bonis.

Nec te moueat dicentis auctoritas: nec quis dicat: sed quid dicatur attendito.

Donestū et magnū vindicte gen^o: ē ignoscere

Non ascribas tibi quod non es: nec maior q̄ es videri velis.

A verbis turpibus abstineto.

Interdū seriis misceas iocos: sed tēperatos.

Risus tuus crit sine cacbinno.

Esto fugax vitiozū inozum. aliozū vero non vitiosus scrutator: nec acerbis reprehensor

Nec extollas quēq̄: nec cicias vel deprimas

Senior esto iudicio q̄ sermone.

Clementie esto cultor. seuitie detestator.

Cunctis esto benignus. Nemi bland^o: paucis familiaris omnibus equus: ad iram tardus. ad misericordiam pronus: in aduersis firmus: in p̄speris cautus et humilis.

Inferiores superbiendo nō cōtemnas. Superiores ratione vincendo non timeas.

Rumoribus minime sis credulus.

Sapientie cupidus et docilis.

Que nosti sine arrogātia: postulātū impartiaris. et que nescis sine oculatione ignorantie tibi postula impartiri.

Cave ne parcus sis.

Peum amabis: si illum in hoc imitaberis: vt velis omnibus prodesse: nulli nocere.

Auctoritates senecę de beneficiis

Nillum beneficiū dandū est negligētī.

Dign^o ē decipi: q̄ decipiēdo cogitauit

Qui beneficiū non reddit: magis peccat q̄ q̄ non dat citius.

Cum beneficia in vulgus largiri institueris: multa perdenpa sunt: vt vnū bene des.

Num beneficiū bene datur: multozum amīsozū damna saluantur.

Beneficiozū memoria senescere non debet.

Beneficiū nō potest manu tāgi: sed in animo geritur nec aurum nec argentum: nec aliqd taliū beneficiū est: sed ipsa tribuētis volūtas

Non refert quid aut quādo datur: q̄ beneficiū nō in eo qd datur cōsistit: sed in dantis aīo.

Multo gratius venit quod facili: q̄ qd plena manu datur.

Primo necessaria sunt danda: deinde vilia: deinde iocunda atq̄ mansura.

Videam^o ne mittamus munera supuacua: vt femine arma: rustico libzoz: aut studiis dedito retia.

Decunia ingens si nō rōne: vl̄ recta volūta ta data ē nō est beneficiū sed thesaurus.

Dare debemus quomodo velle mus accipere ante omnia libenter et cito.

Ingratū est beneficiū quod diu manū dantis adhaesit: qd quis egre dimittere visus est: et sic dare tanq̄ sibi arripiatur.

Caveamus ne aliqd moze interueniat in dando: ne deliberasse videamur.

Gratissima sunt bñficia q̄ sunt parata facilia occurrentia: in quibus mora nulla fuit: nisi accipienti verecundia.

Ille nō tulit gratis q̄ cū rogasset accepit: vnde optimū est preuenire desiderium rogātis.

Illud beneficiū est iocundum quod alicui obuiam venit.

Tarde velle nolentis est.

Beneficiū ab homine duro aspere datū panis lapidosus vocatur: quem esurienti accipere necessariū sit esse acerbum.

Feleritas multū facit. mora multum aufert.

Qui dedit bñficiū taceat: narret autē q̄ accepit.

Nilul ita vitādū ē in dādo bñficia sicut supbia

Dabo egeni sed non vt ipse egeam.

Succurrā perituro sed non vt ipse pereā.

Referre gratiam facile est.

Non referre gratiam turpe est.

Ingratus est ille qui beneficiū accepisse negat quod accepit.

Ingratus est qui se dissimulat.

Ingratus est qui non reddit.

Ingratissimus est omniū: qui oblitus est.

Turpissima vox est in beneficiis reddere in quolibet scelere supplicū sceleris.

Nulli vir^o ē preclusa: omnibus patet: omnes admittit: omnes inuitat egenos: et seruos reges et exules non eligit donū necessus.

sed nudo homine contenta est.